

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N. Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PRÁVO OSOBY A SKUPIN NA SPOLEČENSKOU A OBČANSKOU SVOBODU V OBLASTI NÁBOŽENSTVÍ

Poslání církve

Katolická církev, aby přesvědčivě plnila příkaz: "Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky" (Mt 28,19), musí vynakládat veškerou péči, "aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno" (2 Sol 3, 1).

Církev tedy snažně žádá, aby její synové především konali "prosby, modlitby, přimluvy, dikuvzdání za všechny lidi (...)

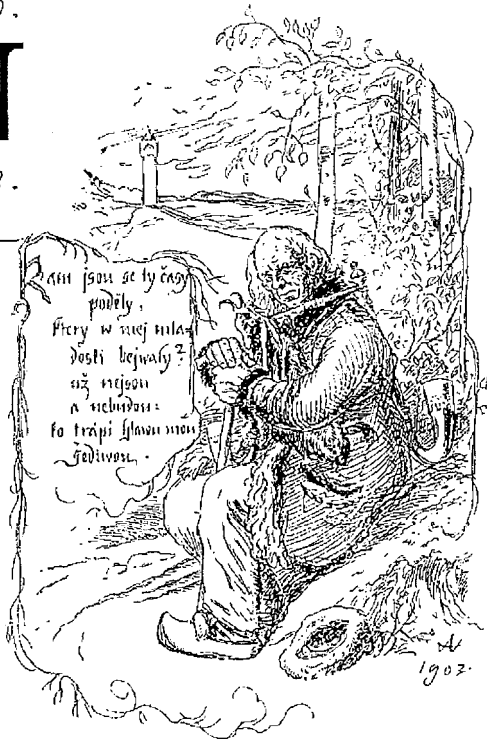
To je dobré a vítané u našeho spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu" (1 Tim 2, 1-4).

Při utváření svého svědomí však mají věřící křesťané bedlivě dbát na posvátné a jisté učení církve. Katolická církev je totiž z Kristovy vůle učitelkou pravdy. Jejím úkolem je hlásat a autenticky učit pravdu, kterou je Kristus, a zároveň ze své autority vyhlášovat a potvrzovat zásady mravního řádu, vyplývající z lidské přirozenosti. Mimoto ať se křesťané moudře projevují před mimostojícími "Duchem svatým, nepředstíranou láskou, slovem pravdy" (2 Kor 6, 6-7), a ať se snaží rozšiřovat světlo života s veškerou důvěrou a apoštolskou statečností až k prolití krve.

Vždyť přece učedník má ke Kristu učiteli vážnou povinnost, aby pravdu od něho přijatou stále plněji poznával, věrně hlásal a statečně hájil, ovšem s vyloučením prostředků, které odporují duchu evangelia. Zároveň ho pudí Kristova láska, aby laskavě, rozvážně a trpělivě jednal s lidmi žijícími v omylu nebo v neznalosti víry. Je tedy třeba mít na zřeteli jako povinnost vůči Kristu, životodárnému Slovu, které se má hlásat, tak práva lidské osoby, tak i míru milosti poskytnutou od Boha skrze Krista člověka, který je zván k dobrovolnému přijetí a vyznávání víry.

Závěr

Je tedy známo, že si dnešní lidé přejí, aby mohli svobodně vyznávat

náboženství soukromě i veřejně; dokonce je ve většině ústav náboženská svoboda už vyhlášena jako občanské právo a slavnostně uznávána mezinárodními dokumenty.

Jsou však také vládní režimy, v nichž se sice svoboda náboženského kultu ústavně uznává, ale sami veřejní činitelé se snaží odvracet občany od vyznávání náboženství a krajně znesnadnit a ohrozit život náboženských společností.

Posvátný sněm radostně pozdravuje příznivá znamení naší doby, ale tyto politováníhodné skutečnosti se smutkem pranýřuje. Katolíky však vyzývá a všechny lidi prosí, aby co nejbedlivěji uvážili, jak velice je nutná náboženská svoboda, především v nynější situaci lidské rodiny.

Je totiž jasné, že se všechny národy stále více sjednocují, lidé různých kultur a náboženství se navzájem sblížíjí těsnějšími vztahy a roste vědomí vlastní osobní odpovědnosti. V zájmu vytvoření a upevnění pokojných vztahů a svornosti v lidu je proto žádoucí, aby byla všude na zemi právní ochranou účinně zajištěna náboženská svoboda a aby byly zachováány vrcholné lidské povinnosti a práva týkající se svobodného života ve společnosti.

Dej Bůh a Otec všech, aby byla lidská rodina pečlivým zachováváním zásady náboženské svobody ve společnosti, Kristovou milostí a mocí Ducha svatého přivedena k vznešené a trvalé "svobodě a slávě dětí Božích" (Řím 8, 21).

S tím vším vcelku i jednotlivě, co bylo stanoveno v tomto prohlášení, souhlasili Otcové posvátného sněmu. A my apoštolskou mocí Kristem nám svěřenou spolu se ctihodnými Otci v Duchu svatém to schvalujeme, rozhodujeme a ustanovujeme, a co takto sněm ustanovil, k Boží slávě přikazujeme vyhlásit.

V Římě u svatého Petra, dne 7. prosince 1965.

Následují podpisy Otců.

Já PAVEL, biskup katolické církve

+ + +

N A K O N Ć I A R I

Ďakujem, Pane, Ďakujem, za tieto nádherné chvíle, čo si mi dnes dožičil. Som schopná vysloviť iba tieto skromné slová:

Stála som na končiarí, hore, nad krásnym údolím, volná!

Pozorovala som západ slnka: rozpálené nebo do červena.

Aká malá a bezvýznamná som si pripadala, ale aj
... šť.....

Zrazu som si celkom jasne uvedomila veľkú pravdu: TY JESTVUJEŠ!

(Kühne 56)

H Ř Í C H A J E H O N Á S L E D K Y

* Co se stane s hříšníkem, který zemře ve stavu těžkého hříchu?

Kdo zemře v těžkém hříchu, bude i nadále po celou věčnost Boha odmítat, tj. zemře od něho odvrácen. Nikdy nebude svého hříchu litovat, nikdy se k Bohu už nevrátí. Proto musí strávit věčnost v pekle.

* ... je pe.lo.

Peklo je stav věčného zavržení. Posledním cílem člověka je Bůh; když tedy člověk ve svém posledním okamžiku Boha odmítne, bude po celou věčnost bez Boha a bez blaženosti.

* V čem záleží utrpení v pekle?

Hlavní utrpení v pekle je ztráta Boha. K ní přistupuje další utrpení, tělesné, utrpení smyslů. Toto utrpení je tak veliké, že je lze nedokonale přirovnat k bolesti, kterou nám působí pozemský oheň.

* Kterak může nejvyšší milosrdný Bůh zavrhnout někoho do pekla?

Vlastně neposílá člověka do pekla Bůh. Člověk se tam sám zavrhuje. Těžký hřích je odmítnutí Boha, a peklo je důsledný a věčný závěr, vyvozený z těžkého hříchu.

* Co se stane s hříšníkem, který zemře s lehkým hříchem na duši?

Hříšník, který zemře s lehkými, dosud neodpuštěnými hříchy, nebo který dosud nevykonal dostatečné pokání za své hříchy, musí se podrobit dalšímu očišťování v očištcí.

* Co je očištec?

Očištec je stav vnitřního očišťování po smrti. Duše v očištcí mají posvěcující milost a vědí, že jsou spaseny. Touží však patřit na Boha. To je jejich utrpení. Nemohou si samy pomoci, ale věřící na zemi a duše v nebi jim mohou pomáhat přímluvou, modlitbami a dobrými skutky.

+ + +

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. maminku Růženu Hájkovu - syn Jiří s rodinou
- Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
- Za zomrelého Jana Gašparíka - manželka a dieti
2. Za zomrelých rodičov Máriu a Imricha Šurlákových
- rodina Kovačikova
- Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
3. Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíkova
- Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
4. Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
- Za zemřelou Marii Voženílkovu - paní I. Wintrová
5. Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
6. Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
7. Za pana Františka Smolu k jeho osmdesátce, jeho zemřelou manželku Marii a rodinu Smolovu a Hlavinkovu
- Za zemř. maminku Františku - Ing. Š. Mokrání s rodinou
8. Za zemřelou maminku Františku - Ing. Štefan Mokrání s rodinou
9. Za zemřelou maminku Františku - Ing. Štefan Mokrání s rodinou
10. Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manžel s celou rodinou
11. Za zemřelou Mary Ann Brennen - rodina Křencíková
12. Za zemřelou Marii Kasíkovu-Firkušnou - pan Rudolf Firkušný s rod.
- Za zemřelé Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňkova
- Za zemřelého Josefa Malíka - rodina Naňkova
13. Za zemřelého pana děkana Josefa Veselého - rodina Bunžova
14. Za živou a zemř. rodinu Jelínkovu z obou stran - manž. Jelínkovi
15. Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- paní Josefa Pavlicová
17. Za zemřelou Hedviku Kapounkovu - pan Jiří Baburnič
18. Za zemřelé rodiče Václava a Marii Krutovy - syn Václav s rodinou
19. Za manželku Ludmilu a za celou rodinu - pan Václav Kruta
20. Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
21. Za živou a zemřelou rodinu Bálkovu a Albertovu - pan Michal Bálka
22. Za živou a zemř. rod. Šantorovu z obou stran - paní Anežka Šantorová
27. Za zemřelého Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby
a poesie
28. Za všechny - živé i zemřelé - kdo se zasloužili o svobodné Česko-slovensko
30. Za zemřelé z naší Krajanské Rodiny
31. Za zemřelého Nika Kanyera - jeho manželka a dcera s manželem
- Za zemřelého A. J. Závčka - jeho manželka a dcery

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

ZEMŘELA Marie Voženilková a panu Ing. Mokránívi maminka Františka. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: Aby nám P. Bůh dopřál šťastné shledání s našimi zesnulými.

SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ

své životy spojili: Laszlo Sinka a Andrea Ruskevich.
"Abys tyto novomanžele v lásce a svornosti zachovati ráčil,
prosíme tě, vyslyš nás!"

Pan František Smola a paní Aloisie Kalábová se dožívají OSMEDESÁTKY. Pan Josef Svoboda PĚTASEDMDESÁTKY a pan Jenda Sukop PADESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

*Řekni Vám všem za Vaši věčnou
pomoc jako duchovní, tak i smutnou
partijní práci.*

*+ František Vávroš,
arcibiskup olomoucký a metropolitán
mýlavský.*

Ve čtvrtek 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer bude sloužena v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii mše svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete, nebo odevzdáte. Užijte laskavě přiložených formulářů!

V neděli 11. listopadu slavíme tradiční MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin rán u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:15 do 9:45 v divadelním sále naproti kostela, kde po bohoslužbách je SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

+ +

Všem národům, všem pokolením,
nám v klopýtání každodenním,
všem podle měř, jak Pán je zná,
branou i klíčem života je
chudičká Panna, Paní z ráje,
Královna provždy vítězná.

Krátkoli v klín její složí
Syn milovanou hlavu Boží,
Je ona jeho lásky hlas
a zpívá v mateřství svém čistém
o našem pokrevství s Kristem,
v touž náruč zvedajíc i nás.

V tu náruč, která od věčnosti
neřekne lásce nikdy dosti,
vždy lná a vždy žíznivá.

(Václav Renč: POPELKA NAZARETSKÁ, Praha 1969, část básně)

JAN PAVEL II.: Hromadným sdělovacím prostředkům:

Jeden z nejdůležitějších dokumentů církve o sdělovacích prostředcích prohlašuje, že "je nutné, aby dnešní člověk byl informován o událostech úplně a věrně, přiměřeně a přesně." (Communio et progressio, 34)

Laikům:

Každý křesťanský laik je mistrným dílem Boží milosti a je povolán k vrcholům svatosti. Jako svatý Boží lid jste povoláni, abyste plnili svou úlohu v evangelisaci světa.

Laici jsou dnes povoláni k velkému křesťanskému úsilí: mají prodchnout společnost kvasem evangelia.

Národy nehynou, dokud jazyk žije.

(Božena Němcová)

Svatý Václave, volá tě tvůj lid: Vrať své zemi požehnání, vrať svým dětem klid!

Pred deviatou odchádzal zo sakristie na raňajky. Chlapci mávali raňajšiu prestávku. Len čo ho zbadali, leteli k nemu a predbehúvali sa, kto bude pri ňom prv. Bozkali mu ruku. Obklúčili ho zo všetkých strán a vešali sa mu na ruky, ako to vidíme a na eho omníku pred chrámom Panny Márie Pomocnice. Tí, čo dobehli neskoršie, hľadeli sa prebiť cez prvých, alebo aspoň len upozorniť na seba Don Boska, aby aj ich zbadal, povedal im čo-to a usmial sa im. Ach, akí boli šťastní, keď ich tak pohladkal po hlave, alebo chytil za ruku. Vtedy im oči zasvietili, tvár sa im rozohrialala. Veď i pes je rád, keď ho pohladkajú. A čo potom taký chlapec, ktorý baží za láskou ako hladný za kúskom chleba?! Takto teda víťazným krikom a spevom odprevdádzali ho do jedálne. Išlo to, pravda, len tak pomaly, hravo, tu postáli, tam postáli. I chlapci vždy mali čo povedať. Veď by ich bol celý deň jazyk svrbel, keby boli voľačo pozabudli alebo zatajili. A Don Bosko sa im tiež vedel odmeniť. Jedného nežne udrel, druhému stisol prst, aby poriadne zvýskol, tretímu musel odpovedať na otázku alebo niečo vysvetliť, štvrtého sa on sám voľačo opýtal. A s niektorým bolo treba vyba-viť aj dačo dôvernejšieho, a to mu už potom len tak do ucha musel po-šepkať. On to už vedel, čo ako, a chlapci sa obratne prispôsobili.

- No bež sa hrať! - kázal chlapcovi, ktorý mu už dlhší čas vyhýbal a teraz náhodou predsa len pribehol bozkať mu ruku. A Don Bosko, kým sa s inými zhováral, stisol mu ruku. Potom však zrazu, ako čo by sa bol spamätal, pozrel naňho:

- A ty si ešte tu? Veď som ti povedal, utekaj sa hrať!

Ale teraz už chlapec vedel, že to bol prvý krok, aby si svoj pomer k Don Boskovi čím prv usporiadal.

- A ty, nie si chorý? - hodil Don Bosko svoj zrak na druhú stranu

- O, nie.

- Myslel som si, že veru chorľavieš. Veď si zelený ako húsenica.

- Ale mne nie nič.

- A ja ti hovorím, že si zelený, celý zelený.

- Don Bosko, ja to nerozumiem.

- Len rozmýšľaj a porozumieš.

Rozmýšľal, a o 10 minút už porozumel že v očiach dobrého Don Boska i on je ako ten zelený figový strom, ktorý neprinášal nijaké ovocie. Medzitým prišli už k dverám jedálne. Don Bosko sa začal pomaly vymotávať z kľbka šarvancov, ale na rozlúčku im dal ešte malú hádanku:

- Pozor, chlapci, hádajte! Ktoré víno v Piemonte je najlepšie?

- Barbera, barbera! - kričali oduševnene veselí chlapci z okolia Asti.

- Ejha! Barolo je najlepšie! - kričali do toho z Alby.

- Muškát z Canelli - bránil si svoje hrdý Canellčan.
- Eh, caluso je vari predsa len najlepšie - háda voľaktorý mladý odborník. - Je sladké, má farbu ako zlato a pije sa ako sirup.
- Ano, áno, caluso je najlepšie. Caluso, caluso! - revú plným hrdlom všetci ostatní.
- Ale chlapani, chlapani! To sa mýlite! - usmieva sa im Don Bosko.
- Tak teda, ktoré je najlepšie?
- Nuž, moje drahé, hlúpučké deťurence, ktoréže by bolo? To, čo mám v poháriku. Veď čo ja mám zo všetkých ostatných, keď nie sú moje? Nemyslíte?

Chlapani sa pustili do smiechu. Don Boskovi poriadne zatlieskali a on s blaženým úsmevom vošiel do jedálne vypiť si šálku kávy. O deviatej sa už ponáhlal do svojej izby.

V predizbe ho čakávalo plno ľudí, ako niekde u doktora. Veľa sa o ňom písalo, ešte viac hovorilo. A to všetko vábilo k nemu ľudí v otázkach hmotných i duševných. Denne ho navštevovalo najmenej 20-30 ľudí. A všetci s ním chceli hovoriť.

Mladík sa prišiel poradiť o svojom povolaní. Matka prichádzala so žalobou na svojho márnotravného syna. Otec sa bál o budúcnosť svojho miláčka. Veritelia donášali staré a nové účty. Jedni chceli odporúčanie, druhí, aby im napísal nejakú prosbu, tretí prosili o hmotnú pomoc, najmä tí, čo tú pomoc potrebovali rýchlo a nebadane. Potom prišli rozvedení manželia, a Don Bosko mal byť ich sudcom.

(Alberti - Jur. Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek: **TĚM NEJMENŠÍM**

Jablíčka zrajou na stromech,
sluníčko do nich pálí -
až jedno spadne, chytnu je,
dřív než se zakutálí.

Spadlo jablíčko červené,
jedno, druhé a třetí,
všechny jsem chytna, jako když
kocourek za myškou letí.

To jedno sobě uschovám;
hladu se nemusím báti!
S jablíčkem druhým bratříček
v kolébce bude si hrátí.

A třetí? - S bleďoučkým děťátkem
k nám smutná chodívá žena:
dám-li mu jablíčko, snad se též
robátko začervená.